

LIUKASTELTU KOKOUKSESTA Onks meillä kokous vai väliinkö miitinki jää? Pitäiskö mun liukkaalla pitopaikkaan äheltää? Mä pelkään: ei pitopiikki riittävästi toimi vaan liukastuisin ja etenisin konttausvoimin... Oon epävarma ajasta vaan en paikasta. Kysyisinkö? Epäilyni tekstiviestein vetäjälle lähettäisinkö? Pohdin: hän kenties ulkomaanmatkalla vielä on. Ei tekstiviestin vastaanottoakaan oo siellä maksuton...? Muistan: toinen tuttavani mulle kovasti kiukutteli, puhelikeskustelussa vallan tuittuisesti ärkenteli: siellä Afrikassa maltaat maksaa myös viesti vastaanotettu! Ei häntä ilahuttanut tervehdykseni humbuukiksi koettu. Nyt en tohdi tekstiviestiä kokouksen kutsujalle heittää en, vaikka tuskin hän minut kuitenkaan elävältä keittää. En halua haukkuja, en tahdo toruja! Mä meilin lähetän. Näin varman tiedon ajoissa haltuuni saada yritän... Ei kuulu vastausta. Aika kuluu. Enää en ehdi. Kokoukseen ei vie tie meikäakan tunnollisen, rehdin. Suututtaa, harmittaa ... vaillan kiukuttaa. Myös mietityttää: miten tarkoin meitä palvelee moderni viestintäteknikka tää? Aamulla sitten sähköpostin avaan ja tavaan kokouksen vetäjän viestin. Se vie lamaan: oli minua odotettu miitinkiin tuohon. Hetkeksi vaipunen tässä murheen suohon. Aikakoneeseen voisinpa nyt loikkia, en tarvitsisi liukuesteitä, en lisävaloroikkia. Ei joutuis` itseäni enää joukonpetturiksi luulemaan vaan ärjykommentit mielipiteistäni kuulemaan!